ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ | ΑΘΗΝΑΙ, ΣΑΒΒΑΤΟΝ 22 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1936 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Γ. Θ. ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΟΣ

Η ΕΛΛΑΣ ΖΗΤΕΙ ΙΣΤΟΡΙΑΝ

Ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ ἐτῶν δὲν ζῇ τὴν ἰδικήν της ἱστορίαν. Δὲν ἔχει ἱστορίαν! Ποῖος, μεταξὺ ὅλων τῶν Ἑλλήνων, αἰσθάνεται ὅτι μὲ τὴν ἀναπνοήν του ἀναπνέει ἡ Ἑλλάς; Ποῖος αἰσθάνεται ὅτι ζῇ ἱστορίαν ἑλληνικήν; Τὸ φαινόμενον εἶνε τραγικόν. Καὶ τραγικώτερον μάλιστα εἶνε τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν γίνεται ἀντιληπτὴ ἀπὸ τοὺς περισσοτέρους ἡ ἔλλειψις ἱστορίας ἑλληνικῆς. Δὲν γίνεται ἀντιληπτὸν δυστυχῶς ἀπὸ τοὺς περισσοτέρους ὅτι ἀπὸ ἐτῶν πολλῶν μετεβλήθημεν εἰς χώραν, ἡ ὁποία, ἐνῷ παρέχει πλούσιον καὶ πολύτιμον ὑλικὸν διὰ νὰ πληρωθοῦν στῆλαι ἀλλεπάλληλοι ἀσυναρτήτων καὶ ἄνευ συνεχείας «ἀξιοπεριέργων», δὲν παρέχει οὔτε ὑποτυπωδῶς τὸ ὑλικὸν ἐκεῖνο, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ γραφῇ — μὲ τὰ ἀραιότερα ἔστω τῶν γραμμάτων—μία καὶ μόνη σελὶς ἱστορίας! Τί νὰ γραφῇ εἰς τὴν σελίδα αὐτήν;

Ἐμφύλιοι σπαραγμοὶ καὶ ἀγῶνες διασπῶντες τὴν ἐθνικὴν τοῦ λαοῦ ἑνότητα ὑπῆρξαν καὶ εἶνε διὰ μακρῶν χρόνων ἡ μοῖρα πολλῶν λαῶν. Ὅσον ἰσχυρότεροι μάλιστα οἱ λαοί, τόσον μεγαλείτεροι εἶνε συνήθως οἱ ἐμφύλιοι πόλεμοι, τοὺς ὁποίους εἰς μεταβατικὰς τῆς ἱστορίας των περιόδους ἔχουν ἀνάγκην νὰ ὑπερνικήσουν. Ἡ μεγάλη γαλλικὴ ἐπανάστασις καὶ αἱ ἐπακολουθήσασαι κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα ἐπαναστάσεις καὶ ἐσωτερικαὶ ἐν Γαλλίᾳ ἀνωμαλίαι ὄχι μόνον δὲν ἀνέκοψαν τὴν γαλλικὴν ἱστορίαν, ἀλλὰ τὴν ἐλάμπρυναν, ἔδωκαν ἔντασιν μεγαλειτέραν εἰς τὴν ἱστορικὴν τῆς Γαλλίας ἀποστολήν! Πῶς ἐξηγεῖται τὸ φαινόμενον αὐτό; Ἡ ἐξήγησις εἶνε εὔκολος. Ἀλληλοσπαρασσόμενος ὁ γαλλικὸς λαός, ἔγραφεν ἱστορίαν καὶ δὴ ὄχι μόνον διὰ τὸν ἑαυτόν του, ἀλλὰ διὰ τὸν κόσμον ὁλόκληρον! Οἱ ἐμφύλιοι ἀγῶνες, οἱ ὁποῖοι συνεκλόνισαν τὴν ζωὴν τῶν Γάλλων (καὶ ἄλλων πολλῶν, μεγάλων καὶ μικρῶν λαῶν), διεξήγοντο ἐν ὀνόματι ἀρχῶν, ὠφείλοντο εἰς ἰδεολογικὰς ἀντιθέσεις καὶ τοιουτοτρόπως ἡ ἱστορία τῶν λαῶν αὐτῶν, κατὰ τὰς περιόδους τῶν ἐσωτερικῶν ἀγώνων των, ὄχι μόνον δὲν ἦτο κενή, ἀλλ' ἦτο πολλάκις ἐντονωτέρα καὶ πλουσιωτέρα ἐκείνης, τὴν ὁποίαν ἔγραφον οἱ λαοὶ αὐτοὶ εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν, ἀγωνιζόμενοι ἐναντίον ξένων ἐχθρῶν. Εἶνε δυνατὸν ἆρά γε νὰ λεχθῇ τὸ αὐτὸ ἢ κάτι ἀνάλογον διὰ τὰς «ἐπαναστάσεις», τὰ κινήματα, τὰ πρωτόκολλα, τὰς προγραφὰς καὶ διώξεις, τὰς ἐκδικήσεις καὶ ἀντεκδικήσεις, διὰ τὸν ἐμφύλιον ἐν γένει πόλεμον, ὁ ὁποῖος χαρακτηρίζει τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς μας, ἔτη, κατὰ τὰ ὁποῖα καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ περιοδικαὶ ἐκεχειρίαι—ὡς π.χ. ἐκείνη τὴν ὁποίαν σήμερον διερχόμεθα—ἐπιτυγχάνονται μὲ προσωπικὰ ἀνταλλάγματα, μὲ διαπραγματεύσεις ἐπὶ θεμάτων ἀναφερομένων εἰς μικρὰς καὶ ἀσημάντους προσωπικὰς φιλοδοξίας εἰς φιλότιμα καὶ μικροσυμφέροντα; Γράφουν ἆρά γε ἱστορίαν ἰδεῶν καὶ πεποιθήσεων—ἱστορίαν, ἡ ὁποία, διασπῶσα ἔστω τὴν ἐθνικὴν ἑνότητα, θὰ ἦτο ἐν τούτοις ἑλληνική—, γράφουν ἆρά γε ἱστορίαν ἀνήκουσαν εἰς τὰ ἐθνικὰ ἢ παγκόσμια προβλήματα τῆς ἐποχῆς μας ὅλοι αὐτοὶ οἱ «κύριοι», οἱ ὁποῖοι ἄλλοτε μὲν ἡγοῦνται τῶν ἀλληλοσπαρασσομένων παρατάξεων, ἄλλοτε ἀνταλλάσσουν ἐγκαρδίους χειραψίας καὶ... «συσκέπτονται», ἄλλοτε προσποιοῦνται τοὺς ἀσθενεῖς διὰ νὰ ἀναγκάσουν τὸν ἀντίπαλόν των νὰ περάσῃ αὐτὸς πρῶτος ἀπὸ τὸ σπίτι των; Γράφουν «ἱστορίαν» οἱ κύριοι αὐτοί, τοὺς ὁποίους ἀνέχεται ὁ λαὸς νὰ παίζουν εἰς βάρος του;

Ἡ Ἑλλὰς—πότε ἐπὶ τέλους θὰ τὸ καταλάβῃ ὁ ἑλληνικὸς λαός;—ζητεῖ ἱστορίαν! Καὶ ζητεῖ ἱστορίαν, διότι διαφορετικὰ δὲν ἔχει λόγον ὑπάρξεως, εἶνε περιττή, κάνει κακὸ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, ἡ ὁποία δὲν θὰ ἀνεχθῇ ἐπὶ μακρὸν χρόνον νὰ παίζωμεν «σπαρέτσαν», ὅταν ὅλοι οἱ ἄλλοι λαοὶ ζοῦν τὴν ζωήν των ὡς δρᾶμα σοβαρὸν καὶ αἰσθάνωνται τὴν εὐθύνην τῆς ἐποχῆς των! Δὲν μᾶς ἔχει ἀνάγκην ἡ ἀνθρωπότης ὡς ἁπλοῦς θεατάς. Ἄλλως τε καὶ ὡς θεαταί—διὰ νὰ εἴμεθα ἀνεκτοί—πρέπει νὰ εἴμεθα τοὐλάχιστον εὐπρεπεῖς, νὰ σεβώμεθα τὰς ἀγωνίας καὶ ἰδεολογικὰς ἀνησυχίας, τὰς ὁποίας διέρχονται οἱ ἄλλοι λαοί, ἀφοῦ δὲν ἔχομεν τὴν στοιχειώδη δύναμιν νὰ συμμερισθῶμεν τὰς ἀγωνίας καὶ ἀνησυχίας αὐτάς! Ἡ ἀνθρωπότης εὑρίσκεται εἰς τὰ πρόθυρα παγκοσμίου συρράξεως. Ἡμεῖς κοιμώμεθα καὶ ἐπαναπαυόμεθα εἰς σύμφωνα, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν καμμίαν ἀξίαν, ἐφ' ὅσον δὲν εἴμεθα καὶ ἡμεῖς σεβαστοὶ καὶ χρήσιμοι εἰς τοὺς μεθ' ὧν συνεδέθημεν. Ἡ ἀνθρωπότης διέρχεται ἤδη ἢ ἀντιμετωπίζει ὡς προσεχεῖς μεγάλας κοινωνικὰς μεταβολάς. Ἡμεῖς κοιμώμεθα καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, τὰ μόνα δὲ κοινωνικὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα μᾶς ἀπασχολοῦν—ὁσάκις τὸ ἐπιτρέπει καὶ αὐτὸ ὁ βενιζελισμὸς καὶ ὁ ἀντιβενιζελισμὸς—εἶνε τὸ πρόβλημα τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου καὶ τὸ πρόβλημα τῶν «ίων» καὶ «ώων» εἰς τὰ ἀλφαβητάρια τοῦ δημοτικοῦ σχολείου!

Ὁ διευθυντὴς τῆς «Καθημερινῆς», γράφων τὰ κύρια ἄρθρα του κατὰ τὰς ἐμπνεύσεις τῆς στιγμῆς, ἀναγνωρίζει εἰς ἓν τῶν τελευταίων του ἄρθρων τὸ χάος, εἰς τὸ ὁποῖον εὑρισκόμεθα, ἀλλ' ἀκολουθεῖ, κατὰ παράδοξον τρόπον, τὴν ἑξῆς σειρὰν σκέψεων: διὰ νὰ ἐξέλθωμεν, λέγει, ἀπὸ τὸ χάος, χρειαζόμεθα ἕνα...Ναπολέοντα. Ναπολέων ὅμως δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἑπομένως, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει, πρέπει νὰ μείνωμεν εἰς τὸ χάος, εἰς τὴν ἀσυναρτησίαν, εἰς τὸ ἱστορικὸν κενόν! Ἡ λογικὴ αὐτή, τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ εἷς τῶν εὐφυεστέρων Ἑλλήνων, δὲν εἶνε ἁπλῶς παράδοξος, ἀλλ' εἶνε—χωρὶς νὰ τὸ αἰσθάνεται βέβαια ὁ ἀκολουθῶν αὐτὴν—«ἀνθελληνική»! Οἱ ἡττοπαθεῖς εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης τυφεκίζονται ἐπὶ τόπου! Καὶ εἶνε ὑστάτης ἡττοπαθείας σύμπτωμα ἡ σκέψις τοῦ κ. Γ. Βλάχου. Λαοί, οἱ ὁποῖοι ἄγονται ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν διανοητικῆς καὶ ἐθνικῆς παρακρούσεως, πρὸ τοῦ διλήμματος: «ἢ Ναπολέοντα ἢ τὴν καταστροφήν», εἶνε λαοὶ ἀνάξιοι ἱστορικῆς ζωῆς. Ὁ ἑλληνικὸς ὅμως λαὸς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα—παρὰ τὰς ὑποδείξεις τοῦ κ. Βλάχου—νὰ ἀγάγῃ τὸν ἑαυτόν του πρὸ τοιούτου διλήμματος! Οἱ λαοί, ὅσοι εἶνε ἱκανοὶ νὰ ζήσουν, δημιουργοῦν καὶ χωρὶς Ναπολέοντα τὴν ἔξοδον ἀπὸ τοῦ χάους! Ὁ κάθε Ἕλλην—καὶ ὁ τελευταῖος—ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διεκδικήσῃ τὴν πρωτοβουλίαν εἰς στιγμὰς κινδύνου, ἔχει τὸ δικαίωμα—ὅταν οἱ δῆθεν μεγάλοι καὶ σπουδαῖοι ἀδιαφοροῦν—νὰ ὁρμήσῃ εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ πυρός, νὰ ἀντιπαραταχθῇ μὲ μόνα ὅπλα τὴν ἁγνότητα τῶν προθέσεών του εἰς τὴν κακὴν μοῖραν, τὴν ὁποίαν οἱ ἄλλοι—οἱ μεγάλοι καὶ σπουδαῖοι—τυφλῶς ὑπηρετοῦν! Ὅταν βλέπω νὰ πνίγεται στὴ θάλασσα ἕνα παιδὶ καὶ ὅταν οἱ γνωρίζοντες «κολύμπι» παρακολουθοῦν ἀδιάφοροι τὸ θέαμα, θὰ σκεφθῶ μήπως δὲν ξέρω νὰ κολυμβῶ; Θὰ πέσω εἰς τὴν θάλασσαν καὶ χωρὶς νὰ ξέρω κολύμπι θὰ τὸ σώσω. Διότι γίνεται αἰφνιδίως κολυμβητὴς ὁποῖος θέλει, χάριν τῆς σωτηρίας τῶν ἄλλων, νὰ διακινδυνεύσῃ τὰ πάντα! Αὐτὴ ἡ θέλησις ἀκριβῶς χρειάζεται καὶ αὐτὴ λείπει ἀπὸ τοὺς περισσοτέρους! Δὲν λείπει ὁ Ναπολέων, ὁ ὁποῖος ἄλλως τε μιὰ φορὰ μόνον ὑπῆρξε καὶ ἐὰν ἀνετυποῦτο εἰς ἀντίτυπα περισσότερα, δὲν θὰ ἦτο ἁπλούστατα «Ναπολέων»! Μᾶς λείπει μόνον ἡ θέλησις τοῦ ἐλευθέρου καὶ συνειδητοῦ «πολίτου». Μᾶς λείπει ἡ θέλησις τοῦ στοιχειωδῶς νοουμένου πολίτου, ἐκείνου, ὁ ὁποῖος δὲν ἀφίνει τὴν μοῖραν νὰ διέπῃ αὐτὴ μόνη τὰς τύχας του, ἀλλὰ κατέρχεται εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ ἀντιτάσσει εἰς τὴν κακὴν μοῖραν γυμνὰ τὰ στήθη του. Τὰ στήθη, ὅσα προβάλλουν γυμνά, εἶνε πάντοτε ἰσχυρά! Ὅταν εἶνε κεκαλυμμένα μὲ συμφέροντα, μὲ ὑστεροβουλίας καὶ μὲ ἐπιτηδειότητας, τότε βεβαίως εἶνε ἀνίσχυρα! Ἂς ἀκολουθήσουν τὸ παράδειγμά μας καὶ ἂς ριφθοῦν μαζί μας εἰς τὸν στίβον τῶν πολιτικῶν ὅλοι ὅσοι μεμψιμοιροῦν καὶ προτιμοῦν, ἀντὶ τοῦ κινδύνου, τὴν ἄνεσίν των καὶ τὰ κεκτημένα των δικαιώματα καὶ τότε—τότε, χωρὶς Ναπολέοντα—θὰ ἀποκτήσῃ καὶ πάλιν ἡ Ἑλλὰς ἱστορίαν!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΜΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΧΩΡΙΣ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑΝ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ

ΤΟΥ κ. ΑΛ. ΜΑΖΑΡΑΚΗ

[illegible]

καὶ παρὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἀντίστασιν τοῦ φλαμανδικοῦ κόμματος μετὰ ζέσεως ἐπιδιδόμενοι ἐσχάτως εἰς τὴν ἐν γένει στρατιωτικήν του [illegible] βία, περὶ τῆς ὁποίας ἕως τώρα δὲν ἐγένετο κανεὶς λόγος, ἀνησυχήσαν ἐκ τῶν παρὰ τὰ σύνορά της σημαντικῶν γερμανικῶν ἐγκαταστάσεων, νέων συγκοινωνιῶν καὶ ἀεροπορικῶν βάσεων, αἱ ὁποῖαι ἐσήμαινον πρόθεσιν τῶν Γερμανῶν νὰ παρακάμψουν τὰς γαλλικὰς καὶ βελγικὰς ὀχυρώσεις παραβιάζοντες ἐξ αἰφνιδίας καὶ ραγδαίας εἰσβολῆς τὸ βελγικὸν ἔδαφος. Καὶ δὲν ἐδίστασεν ἐσχάτως νὰ διαθέσῃ διὰ μιᾶς δισεκατομμύρια ὅλα διὰ τὴν ὀχύρωσιν τῶν συνόρων της καὶ τὴν βελτίωσιν τοῦ στρατοῦ της. Ἀπέναντι τοιούτου θεάματος, οἱ ἰδικοί μας πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ ἀπὸ ἐτῶν καὶ συγκεκριμένως ἀπὸ τοῦ 1928 ἐγκατέλειψαν ἐντελῶς εἰς τὴν τύχην της τὴν ἄμυναν τῆς χώρας καὶ [illegible]

[illegible]

ΑΛ. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ "ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΩΝΗΣ„

Εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον θὰ δημοσιευθοῦν δύο ἄρθρα τῶν κ. κ. Ἰωάν. Θεοδωρακοπούλου καὶ Γιάννη Οἰκονομίδη, τὰ ὁποῖα εἶνε αὐτοτελῆ ἀποσπάσματα ἀπὸ δύο ἐκτενεστέρας μελέτας τῶν ὡς ἄνω ἐπιστημόνων, ἀπὸ τὴν μελέτην «Ἱστορία καὶ Ζωή», ἡ ὁποία θὰ δημοσιευθῇ προσεχῶς εἰς τὸ ὑπὸ τὴν [illegible] τοῦ κ. Κ. Τσάτσου, καὶ Μιχ. Τσαμαδοῦ ἐκδιδόμενον «Ἀρχεῖον Φιλοσοφίας καὶ Θεωρίας τῶν Ἐπιστημῶν» τὸ πρῶτον, ἀπὸ τὴν ἀνέκδοτον μελέτην «Τὸ πρόβλημα τῆς δράσης. Σχεδίασμα μιᾶς στάσης γιὰ τοὺς νέους» τὸ δεύτερον.

* * *

Αἱ ἐν λόγῳ μελέται, ὅπως καὶ ἄλλαι παρόμοιαι ἐργασίαι, δημοσιευόμεναι κατ' ἀποσπάσματα ἢ ἐν συνεχείᾳ—ὅπως ἡ «Νεοελληνικὴ πολιτικὴ κοινωνία» τοῦ κ. Π. Κανελλοπούλου— εἰς τὴν «Ἑλληνικὴν Φωνὴν» θὰ ἀναδημοσιευθοῦν ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος μας εἰς αὐτοτελῆ τεύχη καὶ θὰ ἀποτελέσουν τὰ τεύχη τῆς «Βιβλιοθήκης», τὴν ὁποίαν ἡ «Ἑλληνικὴ Φωνὴ» θὰ καταρτίσῃ διὰ τοὺς συνδρομητὰς καὶ τοὺς ἀναγνώστας της.

Λεπτομερείας περὶ τῆς προσπαθείας αὐτῆς τῆς ἐφημερίδος μας νὰ καταστήσῃ κτῆμα τῶν ἀναγνωστῶν της μελέτας, αἱ ὁποῖαι συμβάλλουν [illegible] εἰς τὴν ὅλην [illegible] προσπάθειαν τοῦ Ε.Ε.Κ. καὶ τῆς «Ε. Φ.» [illegible]

[illegible]

* * *

[illegible]

ΠΡΟΣ ΝΕΑΝ ΦΙΛΙΚΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑΝ

Ο ΠΑΛΑΙΟΚΟΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΤΟΥ κ. ΝΙΚ. Δ. ΚΑΡΙΔΑΚΙ

Ὁ ἐναντίον τοῦ παλαιοκομματισμοῦ καὶ τῶν πολλαπλῶν ἐκφυλίσεών του ἀγὼν δὲν θὰ εἶνε οὔτε εὔκολος οὔτε σύντομος. [illegible] χωρὶς ἐν πολλοῖς κοπιαστικός, ἐξαντλητικός, ἀπαιτῶν ἀναλώσεις δυνάμεων σωματικῶν καὶ ψυχικῶν, ἀλλὰ καὶ ἀγὼν ὡραῖος, εὐγενικός, ὑψηλός, ἀποβλέπων, διὰ τῆς ἐπιβολῆς μιᾶς δικαίας καὶ ἠθικῆς τάξεως πραγμάτων, εἰς τὴν ψυχικὴν καὶ ἠθικὴν ἐπανάστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος, αἰρόμενος οὕτω ὑπεράνω τῶν παλαιῶν παθῶν καὶ συνηθειῶν του, θὰ δυνηθῇ νὰ βοηθήσῃ τὸν ἐνδεδειγμένον Ἀρχηγὸν εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀναδημιουργίαν καὶ νὰ θεμελιώσῃ μαζί του τὴν ἐθνικὴν ἀναγέννησιν.

Ἓν ἀπὸ τὰ μεγάλα ἐγκλήματα τοῦ παλαιοκομματισμοῦ κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τὸ μεγαλείτερον ἴσως, τὸ ἀποτελοῦν τὴν [illegible] τῆς κατ' ἀξίαν ἀτομικῆς ἐξελίξεως, εἶνε ἡ εἰς ἀφάνταστον βαθμὸν καλλιεργηθεῖσα ἐξάρτησις τοῦ ἀτόμου, εἴτε ὡς ἀξίας κοινωνικῆς, εἴτε ὡς προσωπικῆς ὀντότητος λαμβανομένου, ἀπὸ τὸ κόμμα. Ἡ καλλιέργεια τῆς ἐξαρτήσεως αὐτῆς, ἀποτελοῦσα τὸ ἀνήθικον βάθρον ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζεται ὁ παλαιοκομματισμός, εἶνε πλῆγμα κατ' αὐτῆς ταύτης τῆς ἐξελίξεώς μας ὡς Ἔθνους.

Ἐθεμελιώθη οὕτω τὸ ἀξίωμα, ὅτι ὡς μέσον ἀναπτύξεως τοῦ ἀτόμου λαμβάνεται ὄχι ἡ ἀξία ἡ πραγματικὴ αὐτοῦ ἀλλὰ αἱ πρὸς τὸ κόμμα ὑπηρεσίαι καὶ ἀντὶ προσόντων μορφώσεως, ἠθικῆς καὶ χαρακτῆρος προκρίνονται αἱ κομματικαὶ περγαμηναὶ καὶ καταλαμβάνονται θέσεις εἴς τε τὴν πολιτικὴν καὶ ὑπαλληλικὴν [illegible] καὶ γενικῶς εἰς ὅλας τὰς ζώσας ἐκδηλώσεις τῆς πολιτείας, ἀπὸ ἄτομα ὑστεροῦντα εἰς ἀξίαν ἀλλὰ ὑπερτεροῦντα ἄλλων, ἀξιωτέρων των, εἰς κομματικὴν ἰσχύν.

Ἡ τοιαύτη ἀπὸ ἐτῶν συνεχιζομένη τάξις πραγμάτων ὁδηγεῖ ἐν τέλει ἢ εἰς τὴν [illegible] καὶ τὸν ἐξ αὐτῆς μαρασμὸν τῶν πραγματικῶν ἀξιῶν ἢ εἰς τὴν πλήρη αὐτῶν ὑποδούλωσιν εἰς τὸ κόμμα. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τὸ κακὸν εἶνε μέγα· εἰς μὲν τὴν πρώτην ἀποστερεῖται τὸ Ἔθνος ἀξιῶν ἱκανῶν νὰ τὸ προωθήσουν, ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἑκάστης, πρὸς τὸ καλόν, εἰς δὲ τὴν δευτέραν [illegible] ἀπὸ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ συνόλου ἀξίαι δυναμικαί, αἵτινες ἀναλίσκουν τὴν ἀποδοτικὴν ἐνεργητικότητά των εἰς τὴν θεραπείαν τοῦ κομματικοῦ συμφέροντος.

Ἡ ἀνάγκη μιᾶς τοιαύτης καταστάσεως ἀμβλύνει πρὸς τούτοις μέχρι τοῦ κατωτάτου ὁρίου τὰς ἠθικὰς ἐκείνας δυνάμεις τοῦ ἀτόμου, αἵτινες, ἐν τῷ συνόλῳ των λαμβανόμεναι, ἀποτελοῦν τὴν βάσιν τῆς μεγαλοφυΐας ἑνὸς λαοῦ. Ὅταν, λόγῳ τῆς ἐπεμβάσεως τῆς κομματικῆς, [illegible] ὁ χαρακτὴρ φονεύεται, ἡ δικαία φιλοδοξία ἀναστέλλεται, [illegible] ὁ ἔρως τῆς μαθήσεως, καταστρέφεται ἡ εὐγενὴς ἅμιλλα καὶ διδάσκεται ὁ παρασιτισμός, [illegible] ἀπὸ τὰς ἠθικὰς ἐκείνας δυνάμεις, τὰς ἀποτελούσας τὸ κέντρον τῆς ἀτομικῆς ἐξελίξεως καὶ τί καλὸν δύναται νὰ προκύψῃ διὰ τὸ [illegible] σύνολον, [illegible] ἀπὸ τὴν [illegible] μιᾶς τοιαύτης κομματικῆς διδασκαλίας;

Διὰ τὴν νεολαίαν ἰδίως ἡ ὁποία ἀνοίγει σήμερον ἐλπιδοφόρους τὰς πτέρυγάς της, τὴν νεολαίαν ἡ ὁποία θ' ἀποτελέσῃ τὴν ἰθύνουσαν τάξιν τῆς πατρίδος μας ὅταν αἱ σημεριναὶ ἡγέται καὶ ἐπιτελεῖς τῶν κομματικῶν συγκροτημάτων δὲν θὰ εὑρίσκωνται πλέον ἐν τῇ φυσικῇ ἢ πολιτικῇ ζωῇ, τὴν νεολαίαν, τὴν ἐλπίδα αὐτὴν τοῦ μέλλοντος, εἰς τὴν ὁποίαν θ' ἀνήκῃ ἡ Ἑλλὰς τῆς αὔριον ἀλλὰ καὶ ἡ εὐθύνη διὰ τὴν εὐτυχίαν αὐτῆς, ἡ ἀνήθικος αὐτὴ κομματικὴ ἐξάρτησις τοῦ ἀτόμου εἶνε ὁ σοβαρώτερος τῶν κινδύνων, ὁ μεγαλείτερος ἐχθρός, τὸν ὁποῖον ἔχομεν καθῆκον νὰ κτυπήσωμεν κατάστηθα καὶ νὰ ρίψωμεν πρὶν προκαλέσῃ μεγαλειτέρας συμφοράς. Ἀλλὰ διὰ νὰ κτυπηθῇ ἀποτελεσματικὰ ὁ ἐχθρὸς αὐτὸς καὶ νὰ πέσῃ, πρέπει νὰ κτυπηθοῦν ἀμειλίκτως οἱ ἐκτρέφοντες καὶ συντηροῦντες αὐτόν, τὰ κομματικὰ δηλαδὴ συγκροτήματα.

Εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ καθήκοντος ἐκάλεσεν ὅλους τοὺς Ἕλληνας τοὺς πονοῦντας τὸν τόπον, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἐθνικοῦ Ἑνωτικοῦ Κόμματος διὰ τοῦ ὑπερόχου κηρύγματός του. Καὶ τὸ κήρυγμά του ἐδόνησε ψυχάς, ἐκράτυνε καρδίας, ὤρθωσεν ἀναστήματα, ἐσκόρπισε τὴν ἐλπίδα καὶ τὸ φῶς ἐκεῖ ὅπου ἐπεκράτει ἡ ἀπελπισία καὶ τὸ σκότος.

Ἂς ἐνωτισθῶμεν τῶν λόγων του ὅλοι ὅσοι πονοῦμεν τὴν Ἑλλάδα· ἂς τοὺς χαράξωμεν βαθειὰ εἰς τὴν ψυχήν μας, διότι ἀποτελοῦν τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Ἐθνικῆς μας Ἀναγεννήσεως καὶ ἂς μὴ ὀρρωδήσωμεν οὔτε πρὸ τῶν κινδύνων τοῦ ἀγῶνος, οὔτε πρὸ τῶν σκωμμάτων τῶν ἀντιπάλων μας.

Ὅταν τῷ 1814 τρεῖς ἄσημοι ἔμποροι τῆς Ὀδησσοῦ ἀπεφάσισαν νὰ κινήσουν εἰς ἐπανάστασιν τὸ Ἔθνος, ἡ πρᾶξις των αὐτὴ ἐθεωρήθη ὡς [illegible] καὶ προεκάλεσε τὴν δυσπιστίαν καὶ τὰ σκώμματα τῶν πολλῶν· ὁ ἴδιος ὁ Καποδίστριας, πανίσχυρος τότε ὑπουργὸς τοῦ Τσάρου τῆς Ρωσσίας Ἀλεξάνδρου, ἀπέκρουσε τὴν προσφερθεῖσαν συμμετοχὴν καὶ [illegible] τοὺς ἀπεσταλμένους των [illegible] διὰ παντὸς τρόπου τοὺς Ἕλληνας ἀπὸ τῶν ὀλεθρίων τούτων βουλευμάτων. Καὶ ὅμως οἱ τρεῖς αὐτοὶ ἄσημοι ἔμποροι, ἄνευ μάλιστα ἀρχηγοῦ, [illegible] ὅτι ἵνα ὑπάρξῃ πιθανότης ἐθνικῆς ἀναστάσεως, ἔπρεπε νὰ συναρμολογηθοῦν πᾶσαι αἱ διάχυτοι τοῦ Ἔθνους δυνάμεις καὶ νὰ [illegible] εἰς πειθαρχίαν καὶ γενικὴν διεύθυνσιν καὶ ἵδρυσαν τὴν Φιλικὴν Ἑταιρείαν· ὑπὸ τὰς πτέρυγας δὲ αὐτῆς θερμανθέντες οἱ ραγιάδες, ἀνώρθωσαν τὸ ἀνάστημά των, συνεσπειρώθησαν, ἐπαναστάτησαν, ἐνίκησαν, ἠλευθερώθησαν.

Μία ἑκατονταετία ἐλευθέρου βίου παρῆλθε καὶ ἡ Ἱστορία ἀντιγράφεται.

Πρὸς νέαν Φιλικὴν Ἑταιρείαν καλούμεθα οἱ Ἕλληνες σήμερον.

Αἱ περιστάσεις κατ' οὐδὲν σχεδὸν διαφέρουν. Τότε βάρβαρος ἐχθρὸς [illegible] τῆς δουλείας τὸ Ἔθνος· σήμερον ἐχθρὸς ἐσωτερικὸς—τὰ παλαιὰ κόμματα—πιέζουν τὰ στήθη τοῦ ἐλευθέρου Ἑλληνικοῦ λαοῦ, διαφθείρουν χαρακτῆρας καὶ συνειδήσεις, ἀναστέλλουν κάθε πρόοδον τοῦ ἀτόμου, ἐπιβάλλουν τὴν ὀλιγαρχίαν τῶν κομματικῶν στύλων, διδάσκουν τὴν ἀνήθικον κομματικὴν ἐξάρτησιν ἑκάστου πολίτου, προάγουν τὸν ἀρριβισμόν, πλήσσουν ἀλύπητα κάθε ζωντανὴν ἐκδήλωσιν ἡ ὁποία δὲν δέχεται νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὸν κομματικὸν Μολώχ καὶ φθείρουν ἀνεπανορθώτως τὰς ἠθικὰς ἐκείνας δυνάμεις ἐπὶ τῶν ὁποίων κυρίως στηρίζεται ἡ πρὸς τὰ ἐμπρὸς πορεία ἑνὸς Ἔθνους. Ραγιάδες τῶν Τούρκων οἱ Ἕλληνες πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν, ραγιάδες τοῦ παλαιοκομματισμοῦ σήμερον, συντάσσονται ὑπὸ τὴν παρήγορον σκέπην τῆς νέας Φιλικῆς Ἑταιρείας εἰς τὴν ὁποίαν ἐκάλεσε τὰς διαχύτους ζωντανὰς τοῦ Ἔθνους δυνάμεις ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἐθνικοῦ Ἑνωτικοῦ Κόμματος. Τὸ σάλπισμα ἀντηχεῖ ἤδη ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον καὶ ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἐξεγέρσεως κρατεῖ ἐπαξίως τὴν κορυφὴν τοῦ ἀγῶνος.

Ἀργὰ ἀλλὰ σταθερὰ καὶ ἀκλόνητα πυκνοῦνται αἱ τάξεις τῶν νέων Φιλικῶν. Εἰς κάθε γωνίαν τῆς Ἑλλάδος σημειοῦται τὸ ξύπνημα τῶν ψυχῶν καὶ εἰς τὸν ὁρίζοντα τὸν Ἑλληνικὸν [illegible] ἤδη ἡ χαραυγὴ τῆς ἐλπίδος. Ὁ Ἀρχηγὸς συντάσσει τὰς δυνάμεις του, ἐπεκτείνει τὸ κήρυγμά του καὶ ὀργανώνει τὸν ἀγῶνα του διὰ τὴν τελικὴν ἐπιτυχίαν.

Ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς οἱ ὀπαδοί του, οἱ ἁπλοῖ καὶ ἀνιδιοτελεῖς στρατιῶται τῆς ἰδεολογίας του, δὲν πρέπει νὰ μείνωμεν ἀργοί. Ἂς φανῶμεν ἀντάξιοι τῆς προσωπικότητος τοῦ Ἀρχηγοῦ μας καὶ ἂς ἐργασθῶμεν συντόνως, ἐν τῷ κύκλῳ τῶν γνωριμιῶν του ἕκαστος, [illegible] ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον ὠφέλιμον ἔργον. Ὅπου καὶ ἂν εὑρισκώμεθα, ἂς γίνωμεν ἀπόστολοι τῆς ἰδέας. Ἂς δημιουργήσωμεν, ἕκαστος ἐν τῷ κύκλῳ του μίαν μικρὰν Φιλικὴν Ἑταιρείαν, ἡ ὁποία προορισμὸν θὰ ἔχῃ ν' ἀποσπάσῃ ὅσῳ τὸ δυνατὸν περισσοτέρους γνωστούς μας ἀπὸ τὸν κλοιὸν τῶν κομμάτων καὶ ἂς καταθέσῃ ἕκαστος τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐργασίας του εἰς τὸν Ἀρχηγόν, ὡς ἐλαχίστην ἀνταπόδοσιν τῶν μεγάλων κόπων τοὺς ὁποίους, διὰ τὸ γενικὸν καλόν, ὑποβάλλεται.

Οὕτω πράττοντες [illegible] ὅσῳ τὸ δυνατὸν περισσοτέρους Ἕλληνας διὰ τὴν μεγάλην εἰρηνικὴν ἐπανάστασιν τῆς ἐθνικῆς ἀναδημιουργίας.

Μετὰ ἑκατὸν καὶ ἐπέκεινα ἔτη ἡ Ἱστορία ἀντιγράφεται.

Καὶ ὅπως τότε, οὕτω καὶ σήμερον ὁ στέφανος τῆς τελικῆς νίκης θὰ στεφανώσῃ ταχέως τὸν ὡραῖον ἀγῶνα τῶν νέων Φιλικῶν.

ΝΙΚ. Δ. ΚΑΡΥΔΑΚΙΣ

Εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον:

ΙΩΑΝ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΝΕΑ ΓΕΝΕΑ

Εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον

ΓΙΑΝΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ

Δρος Νομικῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΜΟΡΦΕΣ ΤΗΣ ΔΡΑΣΗΣ